

מלוך יקדין ויהיושים נפלאים מלוקט
מדברות קדשו ותורתו של
רבי הוד חי אביהצדק שליט"א

מִי־הָרְאָה חֶזְקָה

חֶזְקָה דְאִזְרִייתָא
יְסוּד חֲדָשׁ וְנִפְלֵא עַל הַפְּרָשָׁה

חיוב על כל אחד לזכור בכל יום את ימי הטובה והארתם

את היום בו עמד לפני ה' אלקיו בהתעוררותו הקדושה שהיתה בו אז ובכל עת יכול הוא לעוררה ולשאוב ממנה כוחות קדושה. וגם אם יום זה הינו יום המעונן שנסתרת ממנו הקדושה, ידע כי כך ברא ה' את העולם שיהיו ימי טובה וימי רעה שנסתרת בהם הקדושה, ואין התכלית בימים שבהם מאירה לו הקדושה אלא להיפך, שיקח את הכח מימי האור ויקבעם בליבו עד שיהיו מושרשים בו כיתד שלא תמוט, ואז כשיגיעו ימי ההסתר יתחזק בהיזכרו כי אינו מרוחק מהקדושה בעצם, רק כי כך רצונו יתברך שמתוך ההסתר והחושך יעבוד את בוראו.

וכשם שידוע כי מחויב כל אחד לזכור בכל יום מעמד הר סיני ככתוב (דברים ו יב) 'השמר לך פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך יום אשר עמדת לפני ה' אלוקיך בחורב' וגו'. ועוד דרשו בו צדיקים שזהו הנאמר 'עולת תמיד העשויה בהר סיני' שבכל עת שרוצה להתעלות יזכור אותה העלייה שהיתה לו בהר סיני. כך מצוה על כל אחד ואחד לזכור בכל יום שנמצא בו, את הימים הטובים שבהם האירה לו הקדושה, שכמו שהיה במעמד הר סיני שבו התגלה האור לכלל ישראל, כך באופן פרטי האירה לו הקדושה ביום מן הימים, ועל כן יש לו לזכור

עַלֹת תְּמִיד הָעֵשֶׂיָה בְּהַר סִינִי לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לְה' (כח, ו).
נקבע בכל איש מישראל ומראשית היותו והתהוותו של עם ישראל נבנה בהם היסוד לכל הארות הרוחניות שתמיד ישמעו בהם קול גדול שאינו פוסק, רק שיש לו לאדם לצפות ולזכור שיש בו הארות מימי הטובה ונמצאים הם תמיד אצלו ולכן תמיד יכול להתחבר אליהם ולהתקשר בהם. ולכן לכל אחד לזכור זאת בעת היותו בזמני הטובה שהארות אלו הם שנמצאים עמו תמיד רק שנסתרים אך נותנים גם נותנים לו כוחות קדושה.

מִילְתָּא דְפְלִיאָה

פינחס פעל למפרע שתתווסף קדושה באבותיו עוד קודם שהיה בידם בפועל

נוספות בקדושת הכהונה, וכאילו היתה הכהונה נמצאת עמה עוד קודם שנולד, ואם כך יוצא שפינחס נולד לאחר שנתכהנו אבותיו ומצד הדין נמשכת בו הכהונה מאבותיו. וביאר בזה המשך לשון הכתובים: ועל כן, להודיע הדבר הוא יתברך למשה, בא ויאמר 'לאמר פנחס בן אלעזר' כו'. והוא לומר, הנה לא בלבד נעשה כל עצמו בריה חדשה בשפע קדושה אשר השפיע על עצמו, כי גם באביו זקנו הוסיף אור זכות. והוא אומר 'וידבר ה' אל משה', ומה דבר אליו הלא הוא 'לאמר פנחס' כו', לומר מה שראוי לאמר הוא פנחס כו', והוא כי הנה פנחס לא היה לא בן איש כהן ולא נכד איש כהן, ולפי האמת 'בן אלעזר בן אהרן' יקרא, אך לא 'בן אלעזר בן אהרן הכהן', כי הלא בהולדו לא היה כהן לא אביו ולא זקנו, כי עדיין לא נמשחו. אמר הוא יתברך, הנה על ידי מעשה זה מה שראוי 'לאמר' הוא, כי הוא 'בן אלעזר בן אהרן הכהן', כאילו מטרים יולד פנחס היו אלעזר ואהרן כהנים, כי בכלל ענין זה שני דברים, אחד, כי נעשה הוא בריה חדשה, כאילו נולד אחרי המשח אביו זקנו. שנית, כי גם אביו זקנו על ידי זכות מעשה זה קנו איכות קדושה יתירה, כאילו היתה כהונתם קדומה ונמשחו ימים רבים קודם, כי אין ספק ששלימות ושופע קדושה מתרבת בדבר.

פִּינְחָס בֶּן אֱלֶעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הִפְהֵן וְגו' וְהִיְתָה לוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנָּה עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְקֵינוּ וַיִּכְפֹּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כה, יא-יג).
פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ניתנה לו הכהונה אפילו שנולד לפני שאביו וסבו נמשחו לכהונה, שבשל כך מן הדין אינו כהן, כי רק אם נולד בן לכהן בעודו בכהונתו נעשה בנו כהן בעקבותיו, אך מי שנולד קודם שנמשחו אבותיו אינו נעשה כהן. [כמו שפירש רש"י (במדבר כה יג): 'ברית כהונת עולם', שאף על פי שכבר נתנה כהונה לזרעו של אהרן, לא נתנה אלא לאהרן ולבניו שנמשחו עמו ולתולדותיהם שיולידו אחר המשחתן, אבל פינחס שנולד קודם לכן ולא נמשח לא בא לכלל כהונה עד כאן. וכן שינו בזבחים (קא): לא נתכהנו פינחס עד שהרגו לזמרי].
אך בפינחס שונה הוא הדבר, כפי שכותב על כך **האלשיך הקדוש** (במדבר כה יא), אם כי מצד הדין אינו ראוי לכהונה, בכל זאת 'בא הכתוב וייחסו אחר אהרן', לומר לך כי כאשר עושה האדם מצוה בשלימות, הנה לא הוא בלבד נעשה כל עצמו בריה חדשה בשפע קדושה אשר השפיע על עצמו, כי אם מוסיף קדושה אור וזכות גם באבותיו, ולפיכך כאשר פינחס מסר את נפשו הוסיף קדושה באבותיו השוה בערכה כמו כמה שנים

ברזא דאח"ד רמזים נפלאים על סדר הפרשה

סוד הצלחת נכסיו - ידיעה ברורה שהכל בהשגחה פרטית

נעשו בהשגחה פרטית מן השמים, כך צליח בכל מעשה ידיו.

שויתי ה' לנגדי תמיד' - על פי שלשת השיעורים

דבר חיזוק נוסף ניתן ללמוד משלשת הפירושים בתיבת תמיד, שעל ידם יוכל כל אחד ואחד מישראל לקיים לפי דרגתו מה שכתב הרמ"א (או"ח סי' א ס"א) 'שויתי ה' לנגדי תמיד', כי יתכן שלצאת ידי מצוה זו יספיק להרהר במחשבה זו פעם אחת ביום, אולם לכתחילה יש לקיים דבריו כפשוטו במדריגה הגבוהה ביותר כמעלות הצדיקים שרואים השכינה נגד עיניהם ולא מפסיקים מדביקות הבורא ברוך הוא כל היום וכל הלילה ולדרגה זו צריכים אנו לשאוף.

זמן השינה והלילה מיוחד לדביקות הבורא

ואם אינו עומד במדרגה זו ואין ביכולת האדם להיות דבוק בבורא כל היום וכל הלילה, אזי יראה לקיים 'שויתי ה' לנגדי תמיד' על פי השיעור הניתן במנורה, שלפחות יראה השכינה לנגדו 'תמיד' בכל לילה ולילה, שגם זו מדרגת החסידים עובדי ה' יתברך שהם דבוקים בבורא אפילו בשעת השינה, ולא זו בלבד אלא דוקא בזמן השינה כשבטלו כוחות הגשמיות והגופניות אז הם משיגים ביותר את מדרגות הקדושה והדביקות.

אף השפל מישראל יקיים דברי הרמ"א

ואם גם זה קשה לו, אז יראה לקיים 'שויתי ה' לנגדי תמיד' לכל הפחות בקביעות כמו קרבן התמיד מיום אל יום, ויראה השכינה כנגדו בזמני התפילות שהם כנגד קרבנות התמיד, פעם אחת בבוקר ופעם אחת בין הערבים, ובעזר ה' יתברך תישאר הארה והרגשה בחיות הקדושה אף לאחר זמן הרבה ולא יפול לרשות היצר כל היום, וזו ידיעה יקרה ליודעה, שניתנה האפשרות שאף השפל מישראל יוכל לקיים את דברי הרמ"א בראש השולחן ערוך, ואין תוקף חסידות כבתחילתה (רוקח הקדמה), ובכך יוכל לקיים בהמשך את כל ארבעת חלקי השולחן ערוך.

והנה מה טוב ומה יפה שזמן סידורו וסילוקו של הלחם הוא ביום שבת קודש, כי לחם הפנים מרמז על השפע והפרנסה מן השמים כנ"ל, והלוא שבת קודש היא מקור הברכה וממנה מתברכים כל ששת ימי המעשה, וממילא היא הזמן הראוי ביותר לסדר בו את לחם הפנים שאף הוא מקור השפע. וכענין זה יש לרמז בפסוק (ויקרא כג ג) 'ששת ימים תיעשה מלאכה וביום השביעי שבת' וגו', שעל ידי קדושת השבת והשפעתה תיעשה המלאכה מאליה וישרו בה ברכה ושפע בכל ימות השבוע.

חיבה יתירה בחמימות לחם הפנים - גם ממנה רמז לפרנסת האדם

חיבת יתירה נודעת לישראל במצות לחם הפנים כדאיתא בגמרא (חגיגה כו:), אמר רבי יהושע בן לוי נס גדול נעשה בלחם הפנים, כסידורו כך סילוקו, שנאמר (שמואל א' כז) 'לשום לחם חום ביום הלקחו', דהיינו כשהיו מניחים שתיים עשרה חלות חדשות על שלחן הטהור בשבת קודש, ובשבת שלאחריה נוטלים הכהנים את הישן ומחלקים אותו לכהני המשמר, ועל אף שזמן סילוקו הוא שבוע ימים אחר סידורו על השלחן, עדיין היה הלחם חם ממש כאילו עכשיו הניחוהו על השלחן, ובשעת הרגל היו מגביהים את השלחן ומראים לעולי רגלים ראו חיבתכם לפני המקום שהלחם בעת סילוקו כמו בעת סידורו.

יתכן לבאר החיבה שיש בנס לחם הפנים יותר משאר הניסים שנעשו במקדש, על דרך דברינו שבלחם הפנים נמצא רמז על הפרנסה, ובא בזה לומר שפעמים נראה לאדם שפרנסתו יום אחד מועטה ויום אחר מרובה ודואג על זה ומצטער, לפיכך מראים לעם ישראל עולי רגלים שהלחם אף על פי שהוא מונח על השלחן הטהור שבוע ימים עדיין הוא טרי וחם כאילו עכשיו יצא מן התנור, וללמדנו שגם הפרנסה מוכנה תמיד ומזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה עד ראש השנה, ויאמין בבורא עולם שהוא אל זן ומפרנס לכל ונותן מזון ומחיה לכל בשר כי לעולם חסדו.

כלל גדול נקוט בידך, ידע האדם תמיד בידיעה ברורה סוד ההצלחה בעולם הזה, עד כמה שיזכור שכל המקרים והפעולות

שלשה פירושים שונים בתיבת 'תמיד'

עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה לה' (כח ו). מצאנו שלשה מקומות שמוזכר בהם 'תמיד', א'. במצות הדלקת המנורה שכתוב (שמות כז כ) 'להעלות נר תמיד', ב'. בענין קרבן התמיד בפרשתנו כתוב (במדבר כח ו) 'עולת תמיד', ג'. בסידור לחם הפנים (שמות כה, ל) - 'ונתת על השולחן לחם פנים לפני תמיד'.

והנה הגאון רבי שלמה קלוגר ע"ה כבר דייק ועמד על ההבדל העצום שיש בין שלשה עניינים אלו, שבלחם הפנים מצותו שיהיה מונח על השלחן תמיד בכל עת ובכל שעה, ואף בשעת סידור הלחם החדש בשבת היו שני כהנים מושכים את הלחם הישן, ושנים אחרים מניחים את החדש מיד, כדי שלא ישאר השלחן אפילו רגע אחד בלא הלחם מעליו. ואילו במנורה פירש רש"י ע"ה 'נר תמיד' כל לילה ולילה קרוי תמיד, והיה חיוב שידלקו הנרות רק בלילה. ומאידך, בקרבן תמיד מצאנו שיעור שלישי שאין משמעות 'תמיד' כי אם מיום ליום, שהקריבו קרבן פעם אחת בשחרית ופעם נוספת בין הערבים.

וצריך ביאור, מדוע רק בלחם הפנים דרשו תיבת 'תמיד' כפשוטה - כל הזמן ממש, ולמה לא פירשו כך לגבי הדלקת המנורה שיהיו הנרות דולקים כל היום וכל הלילה או בענין קרבן התמיד שיקריבו קרבנות כל היום וכל הלילה.

דאגת הפרנסה מיותרת לגמרי כי הקב"ה מספק כל צרכי האדם

אך נראה לבאר על פי המצוי בדרכו של עולם, שכל דאגותיו של כל אדם כל היום על המחיה ועל הכלכלה, שאם לא ידאג אדם לעצמו מי ידאג לו, ובאמת כל הדאגה מיותרת כי הקב"ה וברוך שמו מספק צרכיו של כל אחד וכל בריה הנמצאת בעולמו, על כן דוקא לחם הפנים שממנו באה פרנסה לישראל הוא הנמצא תמיד על השלחן ללא הפסק אפילו רגע אחד, להורות נתן בלבבות עם ישראל שה' יתברך בטובו בחן ובחסד וברחמים דואג ומזמין לחם לכל בשר בעם ישראל ולכל העולם כולו בכל עת ובכל שעה.

זמן סידור לחם הפנים בשבת קודש שהיא מקור הברכה לכל השבוע

זמן הסתר הוא עת רצון כהקרבת קרבן התמיד

'אשה ריח ניחוח לה'. ואפשר להוסיף כי בשעה של הסתר יש עת רצון גדולה והוא הזמן המובחר להתקרב לבורא יתברך, שכך אמר הרה"ק רבי חיים חייקא מהמדורא ע"ה שהיה תלמידו של המגיד ממעזריטש ע"ה לרמז בפסוק (תהלים צז ב) 'ענן וערפל סביביו צדק ומשפט מוכן כסאו', שדווקא בזמן חושך ענן וערפל והסתר פנים הוא הזמן המובחר להתקרב ועת רצון, שכאשר 'ענן וערפל' אות הוא כי המדובר כאן הוא 'סביביו' שנמצאים קרוב לקב"ה ו'צדק ומשפט מוכן כסאו' שקרובים ממש לכסא הכבוד. וגם אם לפעמים יראה איזה התרשלות בעבודת הבורא יתברך שמו אזי אדרבה יחזיק את עצמו ויקום בזריזות כי בודאי הוא עת רצון.

***

כך גם בעבודת אדם בעולמו, כשהכל מאיר לא תמיד שמים לב לראות כמה השפעות של חסד ישנם בעולם וכמה טוב ממלא את כל העולם, ורק כאשר ישנו הסתר אזי מתוכו דווקא ניכרת מידת טובו וחסדו יתברך. וכן ברוחניות וקדושה, כאשר מאיר לו לאדם אין ניכרת כל כך עבודתו, וכי חכמה יש לעבוד את ה' כשהוא נגלה אלינו בהארות הקדושה, הרי לב כל אחד נמס ומשתוקק להיכלל באור החיים את ה' בשעה זו.

אך בעתות החושך וההסתר שאז אינה ערבה ונעימה העבודה לשמו יתברך, ולעיתים נראה כי החיים המשוחררים נוחים פי כמה מחיי תורה ומצוות שבהם משעבד כל ישותו ומעשיו לעבודת ה', ובשעה זו קם האדם ומכריז בתוככי ליבו 'ה' אלקי ישראל מלך' וכל חפציי ומאוויי לעשות רצונו, ואף שעתה נראה עת חושך וקשה לי הדבר, עוד יזכור לי אהבתי בשכני בבתי חומר והמלכתי אותו גם במקומות שלא היתה ניכרת בהם מלכותו עד עתה, אז דווקא מאירה מסירותו ועבודתו של כל יהודי למענו יתברך ויתעלה.

הרשע כיצד יש לי לעבוד את ה', באיזה התלהבות ותשוקה להימשך אחרי אהבת הבורא, וכשעשה כך אהפוך את כוחות הטומאה לקדושה שזו תכלית עבודת האדם להפך היצר הרע לטוב ע"י שלומד ממנו לעבודת ה'. שאכן זו דרכו של יעקב אבינו ע"ה מידת 'תפארת גופא' להאיר את הגוף ומחשכי החומר ולהפכם לטוב כנאמר 'בכל לבבך' בשני יצריך ביצר טוב וביצר הרע (ברכות נד.), וכתבו צדיקים שהכוונה שגם עם היצר הרע אעבוד את ה' ע"י שלא אשמע לו ועוד אלמד ממנו לעבודת ה' יתברך, ובכך נמצא עובד את ה' ביצר הרע.

זמן הסתר הוא עת רצון כהקרבת קרבן התמיד

כשיהודי חי בצורה זו זוכה להעלות נחת רוח לפניו יתברך כמו קרבן התמיד, שכתוב בו (במדבר כח ד) 'את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים' ואמר על כך היהודי הקדוש מפרשיסחא ע"ה שכך הוא אצל כל אחד מישראל, יש את הזמנים שהם בבחינת אור, ואז עובד את ה' יתברך ומתפלל לפניו בשמחה וזהו 'תמיד של שחר'. אך יש זמנים שאין לו אור ואינו מרגיש טעם, בבחינת יום המעונן, וזהו 'תמיד של בין הערביים'. ויש לו לדעת שזה רצונו של הקב"ה, שעל דרך זה עשה את הנהגת העולם שיהיה לאדם זמני חשיכה וזמני אורה וצריך להתגבר בזמני החשיכה, ולכן לגבי תמיד של בין הערביים נאמר (שם פסוק ח) 'ואת הכבש השני תעשה בין הערביים כמנחת הבוקר וכנסכו תעשה', רומז שגם כשהוא בחינת בין הערביים ושרוי בחשיכה צריך לעבוד 'כמנחת הבוקר' כאותה השעה שמאיר לו שכן כל המצבים הרי הם לתכלית אחת של טוב, ומשניהם יחד מתקיים רצון ה' כמאמר הכתוב לאחר מכן

את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים (כט, לט).

יש לכל אחד לדעת בעת חושך והסתר, שהקב"ה חפץ ומשתוקק לעבודתו זו וכשזוכה לעבדו גם בעת חושך והסתר הקב"ה מתפאר בו ואומר עליו 'ישראל אשר בך אתפאר' (ישעיה מט ג), כי התפארת הגדולה היא הניכרת מתוך הגשמיות וענייני הגוף, כמו שידוע (תקו"ז הקדמה יז). 'תפארת - גופא', שאכן מידת התפארת שבה מתפאר כביכול מלכנו ויוצרנו היא התפארת העולה מן הגוף דווקא, שכן מלאכי עליון העומדים על מכונם ללא הקשיים שמערים הגוף על שוכני חומר אינם מעלים נחת רוח כמו מי שיש לו גוף ומתגבר עליו.

הכיצד, שהרי ביקש דוד המלך ע"ה (תהלים קיט צח) 'מאויבי תחכמני', ופירש הרה"ק רבי לוי יצחק מברדיטשוב ע"ה שמכוחות היצר החמדה והתאוה שיש בעולם שהם אויבי, 'תחכמני מצוותיך' - אלמד להתחכם בעבודתך וביראתך, שאם יש בי כח להימשך עד כלות הנפש לדבר גשמי וחולף, וכן רואה את אויביו הרצים ונמשכים כאש בוערת לבורות חשוכים ונשברים, על אחת כמה וכמה שיש לי לרוץ ולרדוף אחר מצוות ה' לעבדו בלב שלם.

יעקב אבינו ע"ה מידת התפארת - התנצל שלא למד ממעשי לבן הארמי

ולכן מוצאים שיעקב אבינו ע"ה מידת התפארת התנצל ואמר 'עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים' וכי מה חפץ יעקב לומר בזה לעשו הרשע וכי מעניין אותו אם שמר מצוות ה' ולא למד מלבן הארמי. אלא כך אמר יעקב ע"ה לעשו, וכי תרצה ללחום עימי ולכבוש אותי תחת כוחות עשו ואלופיו שורש הטומאה שבעולם ולהכניעני, דע לך כי אמנם גרתי עם לבן הארמי אך לצערי לא למדתי ממעשיו רעים ללמוד מהם לעבודת ה', אך עתה אלמד ממך עשו

יצא לאור ע"י מכון אור לישראלים
© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק או להפיץ ללא אישור
מפורש בכתב ממכון אור לישראלים

